

Sygn. akt III AUa 2400/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Tadeusz Szweda
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018r. w Katowicach

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale zainteresowanych Ł. F., D. H., K. J., K. M.

o ustalenie płatnika składek i podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 5 września 2017r. sygn. akt VIII U 776/15

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 częściowo i odrzuca wniosek Syndyka Masy Upadłości(...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O. o zwrot kosztów procesu;**
- 2. oddala apelację w pozostałym zakresie;**
- 3. zasądza od Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R. na rzecz organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, odstępując od obciążania Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R. kosztami procesu w pozostałym zakresie.**

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA M.Procek /-/SSA T.Szweda

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2400/17

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 19, 20, 21 marca 2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 58 § 1 k.c., stwierdził, że K. M., Ł. F., D. H., K. J., jako pracownicy u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w R., podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. i ustalił dla wyżej wymienionych podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości określonej w tych decyzjach.

W odwołaniach od przedstawionych decyzji odwołująca (...) Sp. z o.o. domagała się ich zmiany przez ustalenie podlegania K. M., Ł. F., D. H., K. J. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. jako pracowników u płatnika składek (...) Sp. z o.o., twierdząc,

iż doszło do przekazania pracowników odwołującej Spółki do (...)

Sp. z o.o. i stąd, to nowy pracodawca stał się stroną dotychczasowych umów o pracę.

Zainteresowany syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o.

w upadłości likwidacyjnej w O. w piśmie procesowym z dnia 2 listopada 2015r. oświadczył, iż wstępuje do sprawy, popiera stanowisko organu rentowego i wnosi o oddalenie odwołania oraz zasądzenie na rzecz Syndyka kosztów postępowania według norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie z przyczyn

jak w skarżonych decyzjach oraz o zasądzenie od odwołującej Spółki na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy dodał, iż brak jest „umowy - przekazania” pracowników pomiędzy odwołującą (...)

Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o., gdyż do akt została załączona tylko taka umowa zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o.

Sąd połączył sprawy do wspólnego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 5 września 2017r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach w punkcie 1 oddalił odwołania, zaś w punkcie 2 zasądził

od Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w R. na rzecz organu rentowego i syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O. po 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, iż odwołująca (...) Sp. z o.o. ma siedzibę w R., przy ul. (...). Spółka ta należy do M. W., podobnie jak (...)

Sp. z o.o., która ma siedzibę w tym samym miejscu, co odwołująca (...) Sp. z o.o.

i zajmuje się produkcją konstrukcji metalowych i ich części.

Zainteresowani zostali zatrudnieni w odwołującej spółce (...):

- K. M. od dnia 1 czerwca 2009r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku ślusarz montażu,

- Ł. F. od dnia 1 czerwca 2009r. na podstawie umowy o pracę czas nieokreślony, na stanowisku ślusarz montażu,

- D. H. od dnia 1 czerwca 2009r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku lakiernik,

- K. J. od dnia 1 czerwca 2009r. na podstawie umowy o pracę czas nieokreślony, na stanowisku ślusarz montażu,

W dniu 21 maja 2007r. pomiędzy odwołującą (...) Sp. z o.o., a (...)

Sp. z o.o. została zawarta umowa najmu, na mocy której wynajmująca (...) Sp. z o.o. oddawała najemcy - (...) Sp. z o.o. w najem majątek Spółki, to jest środki trwałe

i wartości niematerialne i prawne. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony od dnia

1 czerwca 2007r.

W dniu 1 czerwca 2009r. pomiędzy wymienionymi Spółkami została zawarta umowa o świadczenie usług, na mocy której odwołująca (...) Sp. z o.o. zobowiązała się do świadczenia usługi podwykonawstwa w zakresie realizowanych przez (...) Sp. z o.o. kontraktów. Usługa ta dotyczyła w szczególności prac montażowych, malarskich oraz pozostałych, zgodnie ze szczegółowymi zleceniami. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

W dniu 2 stycznia 2012r. pomiędzy tymi Spółkami została zawarta umowa najmu, na mocy której (...) Sp. z o.o. oddała odwołującej (...) Sp. z o.o. w najem część nieruchomości celem wykorzystania na działalność gospodarczą.

W praktyce (...) Sp. z o.o. zatrudniała swoich pracowników, byli to inżynierzy i konstruktorzy - pracownicy umysłowi, którzy pracowali na komputerach i opracowywali projekty wewnętrznych systemów transportu, natomiast odwołująca (...) Sp. z o.o. zatrudniała pracowników produkcyjnych: monterów, mechaników, którzy projekty te wykonywali w ramach podwykonawstwa dla firmy (...), w tym m.in. zainteresowanych K. M., Ł. F., D. H., K. J.. Czynności w ramach podwykonawstwa odbywały się na środkach odwołującej (...) Sp. z o.o., która wcześniej środki te wynajęła Spółce (...) w drodze umowy z dnia 21 maja 2007r.

W dniu 31 grudnia 2012r. została zawarta „umowa - porozumienie” pomiędzy firmą (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o. - § 1. W § 2 tej „umowy - porozumienia” wpisano, iż zgodnie z art. 23⁽¹⁾ k.p., dotychczasowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przekazuje, a nowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przyjmuje wszystkich pracowników według załączonego wykazu, stanowiącego załącznik nr 1, w tym zainteresowanych K. M., Ł. F., D. H., K. J. na warunkach identycznych, jakie pracownicy mieli do dnia 31 grudnia 2012r., bez szkody dla pracowników. Pracownicy ci zostają przejęci z dniem 1 stycznia 2013r. Następnie w dniu 2 stycznia 2013r. pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa o świadczenie usług, na mocy której (...) Sp. z o.o. zobowiązała się świadczyć usługi obejmujące przedmiot działalności (...) Sp. z o.o., w szczególności usługi produkcji i montażu systemów transportu wewnętrznego (§ 1 ust. 1 umowy). Do realizacji tych usług (...) Sp. z o.o. miała oddelegować osoby zatrudnione u niej na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło (§ 1 ust. 2 umowy). W celu realizacji tych usług, (...) Sp. z o.o. miała udostępnić (...) Sp. z o.o. bezpłatnie niezbędny sprzęt, zgodnie ze standardami obowiązującymi dla danego stanowiska pracy oraz umożliwić stały dostęp do pomieszczeń socjalnych (WC, kuchnie, pokoje śniadaniowe, stołówka, bufet, szatnia) zlokalizowanych w miejscu wykonywania usługi (§ 1 ust. 4 umowy). W postanowieniach § 4 umowy określono zasady wypłaty wynagrodzenia. Podano, iż podstawą wystawienia faktury będzie rozliczenie realizacji usług sporządzone według zasad określonych w ust. 2. Wynagrodzenie usługodawcy, to jest (...) Sp. z o.o. będzie obejmowało koszty zatrudnienia, to jest kwotę wynagrodzenia brutto oddelegowanych do usługobiorcy, czyli (...) Sp. z o.o. pracowników (wykonawców) wraz z narzutami na wynagrodzenia (składki ZUS w części usługodawcy). Ponadto zapisano, iż usługodawca przyznaje rabat w wysokości 41,5% kosztów (na które składają się ZUS oraz podatek od wynagrodzeń) w okresie pierwszych 3 lat. Rozliczenie realizacji usług sporządza usługodawca w ciągu dwóch dni roboczych od dnia, w którym potwierdzono wykonanie usług, a następnie przekazuje do zatwierdzenia usługobiorcy. Ostateczne uzgodnienie poprawności rozliczenia następuje w ciągu dwóch dni kalendarzowych od daty przekazania rozliczenia do usługobiorcy. Po dokonaniu ostatecznych uzgodnień w zakresie poprawności rozliczenia, następuje przekazanie do usługodawcy oryginału rozliczenia zaakceptowanego przez obie strony celem wystawienia faktury (§ 4 ust. 2 umowy). Wynagrodzenie będzie płatne na podstawie wystawionych przez usługodawcę faktur VAT (§ 4 ust. 3 umowy zd. pierwsze). W § 3 ust. 1 umowy wskazano, iż została ona zawarta na czas określony trzech lat, z zastrzeżeniem postanowień ust. 2, z możliwością wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron

z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Zaznaczono, iż cesja wierzytelności wynikających z umowy może nastąpić wyłącznie za uprzednią zgodą usługobiorcy wyrażoną w formie pisemnej, pod rygorem nieważności.

Ograniczenie

cesji wierzytelności nie dotyczy jednak cesji na rzecz (...) Sp. z o.o.

(§ 9 ust. 1 i 3 umowy).

W dniu 1 marca 2013r. zostały zawarte umowy:

- pomiędzy (...) z o.o., a Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w Ł. - cesji wierzytelności, na mocy której cedent, to jest (...) Sp. z o.o., przeniósł wierzytelność przysługującą mu z tytułu umów z kontrahentami (...) Sp. z o.o. wymagalną od dnia 1 marca 2013r. na cesjonariusza, czyli Przedsiębiorstwo (...); wskazano, iż wraz z wierzytelnością na cesjonariusza przechodzą wszelkie zabezpieczenia tej wierzytelności;

- pomiędzy (...) Sp. z o.o. a Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w Ł. - współpracy, na mocy której Przedsiębiorstwo (...) zobowiązało się do zawierania z przedsiębiorcami umów o świadczenie usług zgodnie z profilem ich działania (PKD) oraz umów - porozumień o przejęciu pracowników

w oparciu o art. 23⁽¹⁾ k.p. wraz z przejęciem do realizacji ich zadań i kompetencji, natomiast (...) Sp. z o.o. jako Agencja Zatrudnienia, każdorazowo miała przejmować od kontrahentów (...) Sp. z o.o. pracowników oraz osoby zatrudnione w ramach umów cywilno-prawnych, z datą wejścia w życie zawartych z przedsiębiorcami przez

(...) umów o świadczenie usług oraz umów - porozumień w sprawie przekazania pracowników, a następnie będzie osoby te delegować do (...) Sp. z o.o. w celu realizacji usług; (...) Sp. z o.o. dla potrzeb (...) Sp. z o.o.

oraz jej kontrahentów zobowiązała się do załatwiania wszelkich formalności w sprawach nawiązywania nowych stosunków pracy i zawierania umów cywilno - prawnych z nowymi osobami, które następnie będą także delegowane do (...) Sp. z o.o. w celu realizacji usług wynikających z umów i porozumień zawartych przez (...) Sp. z o.o.;

- pomiędzy Spółką (...), a Przedsiębiorstwem (...) - umowa o świadczenie usług, której treść była zbieżna z umową o świadczenie usług zawartą w dniu 2 stycznia 2013r. pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o.

Pismami z dnia 1 grudnia 2012r. odwołująca (...) Sp. z o.o. zawiadomiła pracowników, w tym zainteresowanych o przejściu pracowników na nowego pracodawcę

w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p., a mianowicie na (...) Sp. z o.o. Zaznaczono, iż termin przejścia na nowego pracodawcę to dzień 1 stycznia 2013r., przyczyną przejścia jest porozumienie zakładów i wzmocnienie kapitału. Jednocześnie wskazano, iż prawne, ekonomiczne oraz socjalne skutki dla pracownika: dotychczasowa treść stosunku pracy, zakres czynności nie ulegają zmianie. Wszystkie prawa i obowiązki wynikające z regulaminu pracy oraz regulaminu wynagradzania zachowują moc obowiązującą. Również warunki zatrudnienia pozostają bez zmian, nie przewiduje się zmiany struktury zatrudnienia, ani konieczności przekwalifikowania.

Od dnia 1 stycznia 2013r. odwołująca (...) Sp. z o.o. wyrejestrowała zainteresowanych z ubezpieczeń społecznych.

Faktycznie od dnia 1 stycznia 2013r. i przez cały okres sporny objęty skarżonymi decyzjami zainteresowani wykonywali taką samą pracę co wcześniej przy użyciu środków, które były własnością odwołującej (...) Sp. z o.o., a były wynajęte Spółce (...)

na mocy umowy z dnia 21 maja 2007r. Pracę tę świadczyli w siedzibie firmy w hali namiotowej lub u klientów w Polsce i za granicą. S. K. pełnił funkcję kierownika. Prowadzona była ewidencja czasu pracy, którą nadzorował zainteresowany S. K.. Ewidencja ta następnie przekazywana była do(...)

Sp. z o.o. Na jej podstawie było wyliczane wynagrodzenie. Od marca 2013r. miejsce (...) Sp. z o.o. zajęła (...) Sp. z o.o., przy czym w praktyce było tak,

że dotychczasowe czynności księgowe wykonywała ta sama osoba. Na mocy umowy o współpracy pomiędzy Spółką (...) Sp. z o.o., a (...)

Sp. z o.o., Spółka (...) przejęła solidarną odpowiedzialność za wykonywane usługi outsourcingowe, nie przejęła jednak pracowników firmy (...) Sp. z o.o. Paski wypłat przygotowane przez (...) Sp. z o.o. były przekazywane do (...) Sp. z o.o. i rozdawane pracownikom. Do Spółki (...) przychodziły również dwa razy w miesiącu faktury wystawione przez (...) Sp. z o.o. i potem (...) Sp. z o.o. Jedna z nich obejmowała wynagrodzenia pracowników, a druga składki na ubezpieczenia społeczne, podatki, w tym VAT, pomniejszone o udzielony rabat. Przed ich zapłatą były one sprawdzane przez (...) Sp. z o.o. przez porównywanie z listą obecności.(...) Sp. z o.o. przesyłała także pracownikom skierowania na badania lekarskie prowadzone w przychodni, z którą miała podpisaną umowę, dla zainteresowanych zawarła także umowy ubezpieczenia pracowniczego, gdy dotychczasowe takie umowy zawarte przez odwołującą (...) Sp. z o.o. zostały rozwiązane.

Za zainteresowanych w okresie spornym od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. nie zostały opłacone składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Od dnia 1 listopada 2013r. w/w zainteresowani świadczą pracę na rzecz (...) Sp. z o.o.

Sąd Okręgowy wskazał także, iż (...) Sp. z o.o. zawierała z wieloma przedsiębiorcami na terenie kraju podobne umowy - porozumienia o przekazaniu i umowy o świadczenie usług, jak w przypadku (...) Sp. z o.o., nie wywiązując się następnie z obowiązków opłacania składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2014r., sygn. akt V GU 13/14, Sąd Rejonowy w Olsztynie ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. obejmującą likwidację majątku.

Odnosząc się do żądania odwołującej się Spółki, Sąd Okręgowy przytoczył przepisy art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11, art. 12 i art. 13 pkt 1, art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 963 ze zm. - dalej jako ustawa systemowa) i stwierdził, że przedmiotowa sprawa sprowadza się do ustalenia, czy K. M., D. H., Ł. F. i K. J. podlegają ubezpieczeniom, jak w decyzjach skarżonych od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. z tytułu zatrudnienia jako pracownicy u odwołującej (...) Sp. z o.o., co wymagało ustalenia, czy doszło do przejścia z dniem 1 stycznia 2013r. zakładu pracy, a mianowicie odwołującej (...) Sp. z o.o. na (...) sp. z o.o. w trybie art.23⁽¹⁾ k.p.

Tymczasem - według Sądu Okręgowego - z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika jednoznacznie, iż „umowa - porozumienie” z dnia 31 grudnia 2012r. o przejściu przez (...) Sp. z o.o. pracowników w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. została zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o. Takie strony tej umowy zostały określone w § 1 „umowy - porozumienia”. Odwołująca (...) Sp. z o.o. nie była stroną tej umowy (wszelkie rozliczenia wynikające z powyższej „umowy - porozumienia” były dokonywane pomiędzy tymi Spółkami, a nie odwołującą, co potwierdzają chociażby przedłożone faktury).

Zatem w drodze tej „umowy - porozumienia ” nie mogło dojść do przejścia zakładu pracy odwołującej spółki (...), a w tym i zainteresowanych pracowników odwołującej - K. M., D. H., Ł. F. i K. J. (którzy pracę w (...) Sp. z o.o. wykonywali tylko w ramach podwykonawstwa), na (...) Sp. z o.o. trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. Taki zapis zawarty w § 2 i § 3 „umowy - porozumienia”, że dotychczasowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przekazuje z dniem 1 stycznia 2013r. pracowników do (...)Sp. z o.o., gdy przedmiotowa „umowa - porozumienie” została zawarta pomiędzy innymi podmiotami, a (...) Sp. z o.o. nie była pracodawcą zainteresowanych, w stosunku do nich nie mógł odnieść skutku.

Niezależnie od tego, Sąd Okręgowy podniósł, w okresie spornym od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. zainteresowani wykonywali taką samą pracę co wcześniej, w tym samym miejscu, na tych samych warunkach i stanowiskach, przy użyciu środków, które były własnością odwołującej (...) Sp. z o.o. i na mocy umowy z 2007r. zostały wynajęte spółce (...), a następnie na podstawie umowy o świadczenie usług z dnia 2 stycznia 2013r. udostępnione bezpłatnie do używania (...) Sp. z o.o. W ocenie Sądu Okręgowego, takie jednak udostępnienie sprzętu, pomieszczeń socjalnych, o jakim mowa w powyższej umowie, nie stanowi o przejęciu składników majątkowych.

Zatem, także z tych względów, nie można byłoby przyjąć, iż doszło do przekazania zakładu pracy w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. i nie zmienia tego faktu okoliczność, że (...) Sp. z o.o. przejęła z dniem 1 stycznia 2013r. obsługę księgową, wypłatę wynagrodzeń. W konsekwencji powyższego, Sąd uznał, iż nie doszło do zmiany pracodawcy, z odwołującej (...) Sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o., a tym samym płatnika składek. Zatem, płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe za zainteresowanych w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. jest odwołująca (...) Sp. z o.o.

Z tych przyczyn, wszelkie wnioski dowodowe odwołującej, odnoszące się do postępowań administracyjnych i karnych prowadzonych przeciwko spółkom (...), (...), czy (...) pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, co skutkowało ich oddaleniem.

W tym miejscu wypada dodać, iż bez znaczenia dla oceny prawidłowości skarżonych decyzji są zarzuty odwołującej dotyczące naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Rolą Sądu orzekającego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem badanie prawidłowości trybu postępowania przed organem rentowym.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów ustawy z dnia 9 lipca 2003r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 360), to zgodnie z art.2 pkt 2 tej ustawy, za pracownika tymczasowego uważa się pracownika zatrudnionego przez agencję pracy tymczasowej wyłącznie w celu wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika. Praca tymczasowa - stosownie do pkt 3 tego przepisu - oznacza wykonywanie na rzecz danego pracodawcy użytkownika, przez okres nie dłuższy, niż wskazany w ustawie zadań o charakterze sezonowym, okresowym, doraźnym lub których terminowe wykonanie przez pracowników zatrudnionych przez pracodawcę użytkownika nie byłoby możliwe, lub których wykonanie należy do obowiązków nieobecnego pracownika zatrudnionego przez pracodawcę. Tymczasem okoliczności faktyczne niniejszej sprawy wskazują, iż brak jest przesłanek pozwalających na stwierdzenie istnienia zatrudnienia pracowników tymczasowych już chociażby tylko z tego względu, że zainteresowani K. M., Ł. F., D. H. i K. J. byli zatrudnieni na czas nieokreślony, ich praca nie miała charakteru sezonowego, doraźnego, czy też okresowego, bo taki rodzaj pracy dotyczy zatrudnienia związanego z krótkotrwałym zapotrzebowaniem na pracę, a z materiału dowodowego wynika stałe zapotrzebowanie na ich pracę.

Co do zarzutu naruszenia przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a zwłaszcza art. 2 Konstytucji RP, to przepis ten stanowi, iż Rzeczypospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Zasada zaufania obywateli do prawa odnosi się przede wszystkim do sytuacji, gdy na skutek zmian prawnych, sytuacja adresatów norm prawnych została w sposób nieoczekiwany pogorszona w stosunku do poprzedniego stanu prawnego. W niniejszej sprawie takie okoliczności jednak nie występują. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w uzasadnieniu wspomnianego wcześniej wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 2 lipca 2014r. wskazał, a tamt. Sąd stanowisko to podziela, iż: „(...) zasady konstytucyjne

nie skupiają uwagi wyłącznie na podmiotach prowadzących działalność gospodarczą. Konstytucja RP w równym stopniu chroni pozostałych uczestników obrotu prawnego.

W przepisie art. 67 Konstytucji stwierdzono, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Uwzględniając, że wartość odprowadzonych składek na ubezpieczenie emerytalne ma wpływ na wysokość przyszłej emerytury, jasne staje się, że zasada wolności działalności gospodarczej nie ma charakteru bezwzględny.

Musi ustąpić w sytuacji prowadzącej do pomniejszenia uprawnień obywatelskich.

Wskazane zasady konstytucyjne z reguły nie wykluczają się, a sąd rozpoznając sprawę zobowiązany jest do wartościowania dobra prawnego, któremu przyzna ochronę w konkretnej sprawie”.

Wypada dodać, iż Sąd nie zawiadamiał w charakterze zainteresowanego (...) Sp. z o.o. uznając, iż rozstrzygnięcie w tej sprawie nie dotyczy jej praw i obowiązków biorąc pod uwagę fakt, iż Spółka ta nie przejęła pracowników od(...)

Sp. z o.o. - umowa w tym przedmiocie pomiędzy tymi Spółkami nie została zawarta, co potwierdzają stanowcze zeznania świadka U. K., byłej prezes Spółki (...).

Mając na względzie przedstawione okoliczności, Sąd Okręgowy w pkt 1 wyroku z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania, jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

i art. 99 k.p.c. w związku z § 2 i § 6 pkt 5 i pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 490), zasądając od odwołującej (...) Sp. z o.o. na rzecz organu rentowego oraz Syndyka Masy Upadłości(...) Sp. z o.o. po 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wyliczoną

od wartości przedmiotu sporu odrębnie w stosunku do każdego zainteresowanego. Wartość przedmiotu sporu została wyliczona w piśmie procesowym ZUS z 17 lipca 2017r. (k. 429-433). Sąd przyjął wymienione tam wartości po dokonaniu korekty polegającej na eliminacji wartości składek na ubezpieczenie zdrowotne, ponieważ te składki nie były ujęte

w zaskarżonych decyzjach (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego mająca moc zasady prawnej z dnia 20 lipca 2016r., sygn. akt III UZP 2/16).

W apelacji od przedstawionego rozstrzygnięcia, Spółka (...) zarzuciła Sądowi pierwszej instancji:

1. rażąco naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

1) art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji RP, poprzez jawną dyskryminację wnoszącej apelację, z tytułu przekazania przez skarżącą pracowników zainteresowanych do certyfikowanej agencji zatrudnienia (...) ..., która na podstawie dwustronnej umowy z dnia 1 marca 2013r. współdziałała z firmą (...) Sp. z o.o. i m.in. przyjęła na siebie ponoszenie solidarnej odpowiedzialności za firmę(...) ... oraz za jej zobowiązania, w tym za wykonywanie usług w spółce (...) od dnia 1 stycznia 2013r. - pomimo, iż outsourcing pracowniczy na niemal identycznych zasadach od dawna funkcjonuje w Polsce w tysiącach firm i dotyczy około 700.000 pracowników oraz zleceniobiorców, co jest nierównym traktowaniem przedsiębiorców i pracowników oraz zleceniobiorców w zatrudnieniu, w obliczu przepisów prawa;

2) art. 2 Konstytucji RP (zasada sprawiedliwości społecznej) oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji RP (równa dla wszystkich ochrona prawna praw majątkowych), z których wynika, że istnieje jedno zobowiązanie z tytułu zatrudnienia pracowników; natomiast organy RP usiłują zaspokoić się „od

kogo tylko się da” i ściągnąć zobowiązania publicznoprawne wynikające ze stosunku prawnego od strony niezobowiązanej,

a zaskarżony wyrok niesłusznie i niesprawiedliwie WSPIERA i LEGALIZUJE takie bezprawne działania; jeśli organ rentowy i Sąd I instancji zmiierzają do ustalenia,

iż zobowiązanymi do zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne

nie były i nie są w/w spółki outsourcingowe pana Z. K. - to jest to bez wątpienia jawne, nieetyczne i irracjonalne uznanie i NAGRODZENIE ewidentnych działań przestępczych - kosztem całkowicie niewinnych wielu małych i średnich przedsiębiorców i ich majątku, a więc okolicznością niewątpliwie niebędącą urzeczywistnieniem zasady sprawiedliwości społecznej określonej w art. 2 oraz w art. 64 ust. 2 Konstytucji RP;

3) art. 2 w zw. z art. 7 i art. 22 Konstytucji RP w zakresie, w którym organ rentowy zastosował art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 121), w celu wydania decyzji polegających

na całkowicie dowolnym wskazaniu nowego płatnika składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne dla osób zainteresowanych w tej sprawie, pomimo bezsprzecznego uznawania od 2010 roku innego płatnika, którym była dla tysięcy osób ubezpieczonych najpierw firma (...) Sp. z o.o., o której ogłoszenie upadłości organ rentowy jako wierzyciel wnosił już w dniu 24 października 2012r., a następnie uznawania działań (...) ... i bezkrytycznego akceptowania dokonywanych przez te spółki częściowych wpłat na konta osób ubezpieczonych i rozliczania składek wierzytelnościami - co niestety zyskało aprobatę Sądu I instancji, poprzez „legalizację” bezprawnego działania ZUS wydanym wyrokiem;

4) art. 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych

(t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 121), z którego wynika, że płatnikiem dla osób ubezpieczonych był podmiot gospodarczy prawa handlowego - firma (...) jako pracodawca, który na ściśle określonym formularzu ZUS P DRA prawidłowo zgłosił osoby zainteresowane do ubezpieczeń społecznych oraz do ubezpieczenia zdrowotnego i dobrowolnie wskazał siebie jako zobowiązaną do opłacania składek

na ubezpieczenia społeczne; zatem nie może być takim płatnikiem osoba, czy też firma wskazana (wybrana) drogą uznaniowości Sądu czy też organu rentowego,

bo zaburza to cały zaistniały pełnoprawny obrót gospodarczy; w Krajowym Rejestrze Sądowym przedsiębiorców WIERZYCIELAMI spółki (...) ... był i jest nadal ZUS Oddział w O., a więc Sąd I instancji nie powinien twierdzić,

że w tym samym spornym okresie płatnikiem dla osób ubezpieczonych była także skarżąca firma, dla której osoby zainteresowane ŻADNYCH USŁUG w ogóle

nie wykonywały - zatem wydane przez organ rentowy decyzje zostały zaadresowane do podmiotu niebędącego w ogóle stroną (płatnikiem i pracodawcą), co powinno skutkować nieważnością całego postępowania w I instancji;

5) art. 4. art. 38 i art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.i. Dz. U. z 2016r., poz. 963 z późn. zm.). ponieważ ZUS wydając decyzje w tej i w wielu innych sprawach RAŻĄCO PRZEKROCZYŁ SWOJE USTAWOWE UPRAWNIENIA, o czym bezspornie świadczy fakt, iż dopiero w dniu 11 maja 2017r. Parlament RP uchwalił ustawę o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych

innych ustaw, którą Prezydent RP podpisał w dniu 18 maja 2017r., a którą opublikowano w Dzienniku Ustaw w dniu 29 maja 2017r. pod poz. 1027; ustawa ta wprowadza liczne zmiany w ustawie tzw. systemowej, nadając nowe uprawnienia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych do USTALANIA, kto jest płatnikiem składek - a to przecież oznacza, że DOTĄD organ rentowy takich uprawnień w ogóle

NIE POSIADAŁ - czyli wydając sporne decyzje działał całkowicie **BEZPRAWNIE**, na co dowody przedstawiam poniżej w uzasadnieniu. Ustawa ta weszła w życie z dniem 13 czerwca 2017r., ale dotyczy także spornego okresu, poprzez zaliczenie opłaconych przez firmę (...) ... składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudniania m.in. także osób zainteresowanych w tej sprawie;

6) całkowicie błędną wykładnię art. 23⁽¹⁾ Kodeksu pracy, poprzez przyjęcie, że nie miało miejsca przejście pracowników do nowego pracodawcy, mimo, iż oprócz pracowników, zostały przekazane do agencji zatrudnienia(...) ... także w 100 % zadania i kompetencje do realizacji oraz nieruchomości - pomieszczenia pracy oraz ich kompletne wyposażenie w środki trwałe, wartości niematerialne i prawne - poprzez wyartykułowane w umowie o świadczenie usług zawartej przez spółkę (...) ... z firmą (...) Sp. z o.o. użyczenie - co było warunkiem niezbędnym do realizacji usług wynikającym z § 1 ust. 4 umów o świadczenie usług zawartych przez spółkę (...) z agencją zatrudnienia (...) ...; błędna wykładnia art. 23⁽¹⁾ Kodeksu pracy ma miejsce poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że:

a) nie miało miejsca przejście pracowników do nowego pracodawcy z tego względu, że nie nastąpiły zmiany dla osób ubezpieczonych (zainteresowanych) w zakresie miejsca pracy oraz zajmowanego stanowiska służbowego

i wynagrodzenia - a przecież istotą art. 23¹ k.p. jest właśnie, aby te elementy treści stosunku pracy nie uległy zmianie, bowiem w przeciwnym razie pracodawca musiałby zastosować wypowiedzenie tzw. zmieniające, określone w art. 42 Kodeksu pracy, a nie przepis art. 23¹ k.p.! Podkreślenia wymaga okoliczność, że art. 23¹ k.p. jest właśnie przepisem zabezpieczającym przede wszystkim interesy pracowników, a nie pracodawców,

b) nie miało miejsca przejście do nowego pracodawcy do firmy (...) ... pracowników ubezpieczonych, całkowicie lekceważąc wolę tych pracowników (wykonawców usług w spółce (...)), którzy mieli pełną świadomość, kto będzie ich faktycznym pracodawcą i mieli nawet prawo z własnej inicjatywy rozwiązać stosunki pracy z nowym pracodawcą za 7-dniowym pisemnym uprzedzeniem, na podstawie art. 23¹ § 4 k.p., ale tego nie uczynili;

7) art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że pracodawcą i płatnikiem dla osób ubezpieczonych była skarżąca - takie tendencyjne stanowisko Sądu I Instancji jest wręcz nonsensowne, albowiem w tych spornych stosunkach pracy dotyczących osób zainteresowanych nie ma nawet najmniejszych oznak jakiegokolwiek obejścia prawa, powodującego nieważność umów zawartych przez firmę (...): z dniem 1 stycznia 2013r. ze spółką(...)..., a od dnia 1 marca 2013r. ze spółką (...) oraz umów zawartych pomiędzy rzeczywistym płatnikiem (...) ..., a osobami zainteresowanymi w tej sprawie, ani też interesu prawnego żadnej ze stron w celu „obchodzenia prawa”, bo niby w jakim celu?;

8) art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c., poprzez niezawieszenie postępowania do czasu wydania przez organ rentowy prawomocnych decyzji o wyłączeniu osób ubezpieczonych z ubezpieczeń społecznych w firmie (...) ..., pomimo, że rozstrzygnięcie sprawy zależało od uprzednich decyzji organu administracji publicznej; faktem jest, że organ rentowy w ogóle nie wydał decyzji w stosunku do spółki (...)...

o niepodleganiu przez osoby zainteresowane ubezpieczeniom społecznym i innym opłatom, na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 121); np. Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13 maja 2016r. wydał postanowienie o oddaleniu zażalenia ZUS Oddział w P., sygn. akt III AUz 125/15, które Sąd ten doręczył mi jako pełnomocnikowi strony w dniu 29 maja 2016r. - na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych o ZAWIESZENIU POSTĘPOWANIA, z dnia 12 stycznia 2015r., sygn. akt VII U 4227/14, wydane z uwagi na okoliczność, że pozwany w ogóle nie wydał decyzji w stosunku do (...)
(...) Sp. z o.o., o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym i innym opłatom, z tytułu zatrudniania pracowników (ubezpieczonych) w tej Spółce – analogicznie, jak w tym przypadku;

9) art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008r., nr 164, poz. 1027 z późn. zm.), poprzez oddalenie odwołań, pomimo, iż zaskarżone decyzje ZUS dotyczą także PODLEGANIA UBEZPIECZENIU ZDROWOTNEMU; z przepisu tego wynika, iż do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należą jedynie sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne, lecz nie należą do kompetencji ZUS sprawy dotyczące samego podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu; w tym zakresie właściwym jest dyrektor oddziału Wojewódzkiego Funduszu NFZ (vide m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 czerwca 2008r., III AUa 1880/07, czy też rozważania prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 9 października 2012r., III AUa 563/12); ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jednak, aby uprawniony w tym zakresie podmiot wydał prawomocne decyzje pozbawiające statusu PŁATNIKA spółkę (...), a tym bardziej Dyrektor Oddziału Wojewódzkiego Funduszu nie ustalił kwestii wyłączenia z ubezpieczenia zdrowotnego osób zainteresowanych w tej sprawie, z tytułu zatrudnienia ich w firmie (...);

10) art. 6 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 18a, art. 18d i 18n ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015r., poz. 149 z późn. zm.), w związku z art. 7 ustawy z dnia 9 lipca 2013r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. nr 166, poz. 1608 z późn. zm.), poprzez ich niezastosowanie i ustalenie, że płatnikiem składek winna być skarżąca, mimo, że zarówno firmy (...) ..., jak i (...), jako usługodawcy dla spółki (...) (nie PZ (...)!), posiadały certyfikaty Marszałków Województw (...) oraz (...) - (...) o dokonaniu wpisów do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia oraz polisy OC i były w pełni uprawnione do prowadzenia tego rodzaju działalności gospodarczej i zatrudniania pracowników, która to okoliczność nie została przez Sąd I instancji, a wcześniej przez organ rentowy ustalona i uwzględniona w wydanym wyroku, pomimo, że agencje pracy tymczasowej mogą zatrudniać osoby zarówno na podstawie umów o pracę, jak i umów cywilnoprawnych;

11) art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (t.j. Dz. U. z 2014r, poz. 272 z późn. zm.) przez przyjęcie, że skarżąca jest zobowiązana do zapłaty składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu zatrudnienia osób zainteresowanych w tej sprawie, podczas, gdy osoby te w spornym okresie

nie pozostawały ANI PRZEZ chwilę w stosunkach pracy ze skarżącą spółką, a zatem osoby zainteresowane nie były w spornym okresie pracownikami skarżącej w rozumieniu art. 10 w/w ustawy;

12) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 490 z późn. zm.), poprzez zastosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015r., zmieniającego rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1078), w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 31 lipca 2015r., poz. 1804) - powołując się na to rozporządzenie i rażąco zawyżając koszty postępowania, którymi obciążono skarżącą, pomimo, iż w ogóle nie powinno ono być zastosowane w tej sprawie;

13) art. 102 k.p.c., w którym wyrażona jest zasada słuszności, cyt.: „W przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.”; ten zaś przypadek był właśnie szczególny, ponieważ organ rentowy za swoje RAŻĄCE naruszenia obowiązków w postaci nieegzekwowania zobowiązań publicznoprawnych od zobowiązanej do ich zapłaty firmy (...) ... został w istocie nagrodzony i to kosztem skarżącej;

14) art. 109 § 2 k.p.c. dotyczący celowości i niezbędności poniesienia kosztów przez stronę, cyt.: „Orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów procesu, sąd bierze pod uwagę celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy. Przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.”- gdyby w stosunku do spółek (...) oraz (...) ... organ rentowy należycie wykonywał swoje obowiązki ustawowe i służbowe w latach 2012 i 2013 w zakresie egzekucji zobowiązań publicznoprawnych, to obecnie żadnych postępowań sądowych by nie było; natomiast wyrok, który zaskarża w istocie NAGRADZA organ rentowy i jego zawinięcie oraz indolencję potwierdzone (o czym dalej) przez Najwyższą Izbę Kontroli;

1. rażące naruszenie przepisów postępowania powodujące NIEWAŻNOŚĆ tego postępowania w I instancji na podstawie art. 379 pkt 2 k.p.c., mających istotny wpływ na wydanie wyroku oraz na jego treść, a w szczególności:

1) art. 477¹¹ k.p.c. w związku z art. 379 pkt 5 k.p.c. - ponieważ (...) Sp. z o.o. została pozbawiona możliwości obrony swych praw, co czyni postępowanie w I instancji NIEWAŻNYM, a Sąd I instancji w ogóle nie zawiadomił o toczącym się postępowaniu firm:

- (...) Sp. z o.o., która była stroną „Umowy o świadczenie usług” z dnia 2 stycznia 2013r. zawartej z firmą (...) ..., a także stroną TRÓJSTRONNEJ Umowy - Porozumienia z dnia 31 grudnia 2012 r., zawartej pomiędzy firmami (...), (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o.;

- (...) Sp. z o.o. - jako usługobiorcy spółki (...) od dnia 1 marca 2013r. aż do dnia 31.10.2013r., której Sąd w ogóle

nie zawiadomił o toczącym się postępowaniu, jako strony zainteresowanej - która nie miała Zarządu od połowy listopada 2013r. do dnia 1 października 2015r., a następnie od dnia 21 maja 2016r. - pomimo, iż firma (...) zapłaciła w niektórych miesiącach pracownikom wykonawcom usług w firmie (...) za (...)wynagrodzenia za pracę oraz zaliczki na podatek dochodowy od wynagrodzeń, bo jest solidarnie odpowiedzialną za wykonywanie WSZELKICH obowiązków przez spółkę (...) - na podstawie zawartej w dniu 1 marca 2013r. umowy dołączonej do akt sprawy Sądowi I instancji. W oparciu bowiem o przepisy § 3 ust. 3 oraz § 7 ust. 4 tej umowy (...) zobowiązała się do ponoszenia solidarnej odpowiedzialności za wykonanie umów i porozumień w sprawie outsourcingu pracowniczego, zawartych także przed dniem 1 marca 2013r. ze spółką (...) - a więc również i w stosunku do organu rentowego, skarżącej oraz wykonawców usług, a wśród nich i osób zainteresowanych w tej sprawie: np. Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dnia 31 sierpnia 2017r. wydał wyrok w sprawie o sygn. akt III AUa 1554/15 o uchyleniu wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach oddalającego odwołania, w której USŁUGODAWCĄ dla (...) przedsiębiorców była firma (...) Sp. z o.o.;

2) art. 258 - art. 277 K.p.c., poprzez całkowite pominięcie niekorzystnego dla organu rentowego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków w osobach: byłego kierownictwa firmy (...) ... i (...), a także S. K., M. M., W. W. oraz H. M. - pomimo, iż zeznania te potwierdzały PRAWIDŁOWOŚĆ zawartych umów i świadczyły bezsprzecznie o współdziałaniu ZUS i organów skarbowych z panem Z. K. - rzeczywistym właścicielem firm (...) ... oraz (...) i umyślnym odstępowaniu od przeprowadzania kontroli w tych firmach oraz o rozliczaniu zobowiązań publicznoprawnych przez firmę (...) ...;

3) liczne przepisy ustawy z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 1888 z późn. zm.) - w oparciu o które skarżąca nie ma prawa włączyć do swych kosztów uzyskania przychodu jakichkolwiek wydatków związanych z zatrudnianiem pracowników (wynagrodzenia, składki na ZUS i inne opłaty, podatki itp.), skoro pracownicy ci nie wykonywali dla niej w spornym okresie w ogóle żadnych usług, tj. nie przyczynili się do przysporzenia jej przychodu - i to jest właśnie KURIOZUM tego wyroku, całkowicie sprzecznego nie tylko z obowiązującym prawem, z faktami i zgromadzonym w tej sprawie materiałem dowodowym, a w związku z tym deprecjonuje i wręcz OŚMIESZA wymiar sprawiedliwości, reprezentowany przez Sąd Okręgowy w Gliwicach;

4) art. 227 oraz art. 233 k.p.c., poprzez całkowite pominięcie licznych wniosków dowodowych zgłoszonych przez wnioskodawcę (skarżącą) wraz z pismami procesowymi, jak np. dokumenty świadczące o rozliczaniu składek na ubezpieczenia społeczne przez (...) ... kompensatami, oraz raportów z kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli, w których ujawniono fakt odbycia w dniu 26 września 2013r. specjalnej narady, na której „wypracowano” jednolite stanowisko organów państwa, zmierzające do przeprowadzenia egzekucji zobowiązań publicznoprawnych z firm przedsiębiorców - usługobiorców agencji zatrudnienia, spółek: R., (...) ... i (...), a w szczególności:

- ujawnione w dniu 7 września 2016r. i skierowane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wystąpienie pokontrolne Departamentu Pracy, Spraw Społecznych i Rodziny (...) oraz wystąpienie pokontrolne wiceprezesa

NIK J. U., skierowane do Ministra Finansów (...) - oryginały są dostępne na stronie internetowej NIK:(...)

- ujawnione w dniu 5 października 2016r. przez Najwyższą Izbę Kontroli DEPARTAMENT PRACY, SPRAW SPOŁECZNYCH I RODZINY, zamieszczone na stronie internetowej NIK szczególnie ważne informacje i dokumenty dotyczące spornego outsourcingu, noszące tytuł: „Informacja o wynikach kontroli PRAWIDŁOWOŚĆ DZIAŁAŃ ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I ORGANÓW PODATKOWYCH W ZAKRESIE ŚCIAĞALNOŚCI I EGZEKUCJI SKŁADEK NA UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE I NALEŻNOŚCI PODATKOWYCH WYNIKAJĄCYCH Z ZATRUDNIANIA PRACOWNIKÓW W RAMACH UMÓW OUTSOURCINGOWYCH” - zatwierdzone przez Prezesa NIK K. K. w dniu 23 września 2016r. -(...)

nr ewid. (...) - link do tych informacji Najwyższej Izby Kontroli, a także do pełnego raportu z kontroli, w objętości 72 stron: (...) (...)

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez poniższe ustalenia:

1) istnienie stosunków pracy pomiędzy osobami ubezpieczonymi, a spółką (...) było nieważne i nastąpiło w celu ominięcia przepisów, było więc jakoby rzekomym zatrudnieniem, choć z materiału dowodowego wcale okoliczność ta nawet w najmniejszym stopniu nie wynika;

2) nie doszło do zmiany pracodawcy dla osób zainteresowanych w tej sprawie z dniem 1 stycznia 201 r. – pomimo, iż od dnia 1 stycznia 2013r. już NIGDY ci pracownicy zainteresowani nie mieli ŻADNEJ więzi formalnoprawnej ze swoim byłym pracodawcą (...) i nie wykonywali dla niego ŻADNYCH USŁUG,

a za wykonywaną pracę osoby ubezpieczone otrzymywały w spornym okresie w każdym miesiącu wynagrodzenie płacone przez agencje zatrudnienia (...) lub (...) (usługodawcę dla (...) Sp. z o.o. od dnia 1 marca 2013r.), zgodnie z zawartymi na piśmie umowami z w/w agencjami zatrudnienia;

za świadczone w spornym okresie usługi, to nie skarżąca, lecz zupełnie inny podmiot - spółka (...) zapłaciła należne kwoty na podstawie faktur wystawionych jej przez czynnych wówczas płatników podatku VAT - firmę (...) ...

i (...), jako usługobiorców spółki (...);

3) całkowite pominięcie okoliczności, że firma (...). ... realizowała swoje obowiązki płatnika składek na ubezpieczenia społeczne i ewidencjonowała składki na kontach osób ubezpieczonych, którym ZUS wydał informacje o stanie kont ubezpieczonych za 2013r., gdzie wskazano, iż PŁATNIKIEM dla osób zainteresowanych była firma(...) ...;

4) pominięcie niezwykle ISTOTNYCH faktów, że w sprawach analogicznych, jak ta, w całej Polsce w sądach pracy zapadło aż kilka tysięcy wyroków przeciwko pozwanej przez pracowników spółce (...) ... o różne roszczenia pracownicze, opatrzone klauzulami wykonalności, a osoby ubezpieczone zgłosiły swoje roszczenia do Sędziego komisarza M. N. i Syndyka Masy Upadłości(...) ... M. G., który notabene tych wyroków w ogóle nie wykonuje;

5) całkowite pominięcie bardzo istotnej w sprawie okoliczności, że firma (...) a także spółka (...), która zapłaciła zaliczki na podatek dochodowy od osób ubezpieczonych za firmę (...) ... - jako płatnicy i pracodawcy dla osób ubezpieczonych, rozliczały się z organem rentowym ze swoich zobowiązań publicznoprawnych w gotówce (przelewy bankowe) lub WIERZYTELNOŚCIAMI -

kompenstatami, a ZUS tego faktu nie kwestionował i od 2010r. w ogóle nie przeprowadzał w firmie (...). ... żadnej kontroli w zakresie wykonywania przez nią obowiązków płatnika i pracodawcy;

6) pominięcie faktu, iż skarżąca w spornym okresie była kontrolowana przez właściwy Urząd Skarbowy w R., który nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w zakresie przejścia pracowników (...) z dniem 1 stycznia 2013r. do nowego pracodawcy (...) ... na podstawie art. 23 Kodeksu pracy, co potwierdza protokół z kontroli dołączony Sądowi I instancji oraz świadek W. W. - była Główna Księgowa (...) Sp. z o.o.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienie odwołań od decyzji ZUS oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz skarżącej kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o chylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji, jako własne, uznał, że apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie jedynie w zakresie kosztów postępowania.

1. Na wstępie rozważań wskazać należy, iż postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia społecznego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ma więc ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy.

Przedstawione rozważania opisują relację pomiędzy przedmiotem rozpoznania w postępowaniu administracyjnym przed organem rentowym (zakończonym wydaniem decyzji) oraz postępowaniem sądowym (sprowadzającym się do badania legalności decyzji).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów niniejszego sporu, wskazać należy, iż jego przedmiotem jest ocena legalności decyzji organu rentowego stwierdzających, że K. M., Ł. F., D. H., K. J., jako pracownicy u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w R., podlegali obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. i ustalających dla wyżej wymienionych podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości określonej w tych decyzjach.

Przypomnieć należy, iż stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 8 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm. - zwanej dalej ustawą systemową), obowiązkowo przedmiotowym ubezpieczeniom podlegają osoby będące pracownikami, od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Należy zwrócić uwagę, że ustawa systemowa nie zawiera własnej definicji pojęcia „pracownik” i jego znaczenie odczytywać należy zgodnie z treścią art. 22 k.p., z którego wynika, że decydujące znaczenie dla uznania istnienia stosunku pracy ma wykonywanie

za wynagrodzeniem pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę - bez względu na nazwę umowy oraz że nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu powyższych warunków wykonywania pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010r., II UK 286/10).

Podkreślić przy tym należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych, badając istnienie tytułu do ubezpieczenia społecznego, był obowiązany do ustalenia czy w relacjach pomiędzy K. M., Ł. F., D. H., K. J., a (...) Sp. z o.o. w R., realizowane były cechy stosunku pracy, czyli do oceny istnienia tytułu do ubezpieczenia (por. K. Ślebzak: Kontrola przez ZUS ważności umów o pracę stanowiących tytuł do ubezpieczenia społecznego - wybrane zagadnienie, PiZS 2017r., nr 2). Przepisy prawa wyliczają enumeratywnie kategorie podmiotów objętych przymusem ubezpieczenia, a powstanie stosunku prawnego pomiędzy ubezpieczonym i instytucją ubezpieczeniową następuje automatycznie wskutek wypełnienia przez ubezpieczonego ustawowych przesłanek (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2017r., I UK 253/16).

2. Inaczej mówiąc, tytułem ubezpieczeń społecznych tych osób jest stosunek pracy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym, czy strony istotnie łączył stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje zatem samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne jest więc, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych, a okoliczności wynikające z formalnie zawartej umowy o pracę nie są wiążące w postępowaniu o ustalenie podlegania obowiązkowi pracowniczemu ubezpieczenia społecznego (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2008r., II UK 122/07 oraz z dnia 24 lutego 2010r., II UK 204/09).

Mając na uwadze przedstawione wyżej założenia, ocenić należało, czy w okresach objętych sporem K. M., Ł. F., D. H., K. J. świadczyli na rzecz płatnika składek (...) Sp. z o.o. w R., pracę podporządkowaną w toku realizacji - istniejących między wymienionymi podmiotami - stosunków pracy.

3. Kwestia dotycząca istnienia stosunku pracy jest zagadnieniem stale występującym w orzecznictwie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2017r., I PK 358/16). Przyjmuje się zatem, iż cechami stosunku pracy są: ciągłość, obowiązek osobistego świadczenia pracy, podporządkowanie bieżącym poleceniom pracodawcy, świadczenie pracy w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę i odpłatność. Podstawową cechą stosunku pracowniczego jest wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w warunkach podporządkowania. Próbując zdefiniować termin „kierownictwo pracodawcy”, należy uwzględnić, że w utrwalonym orzecznictwie, wyinterpretowano szereg cech, których spełnienie pozwala przyjąć istnienie pracy podporządkowanej pracodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 1975r., I PRN 42/75). Przyjmuje się więc w pierwszej kolejności, że podporządkowanie pracownika obejmuje prawo wydawania przez pracodawcę poleceń związanych z pracą. Podmiot zatrudniający jest organizatorem pracy i decyduje, gdzie i w jakich godzinach będzie realizowany proces pracy. Pracodawca wskazuje zadania oraz proces ich realizacji. Wykonywanie poleceń jest fundamentem wzajemnych relacji między stronami stosunku pracy. Innymi słowy, istotą pracy podporządkowanej jest możliwość codziennego konkretyzowania pracownikowi jego obowiązków, a w szczególności określania czynności mieszczących się w zakresie uzgodnionego rodzaju pracy i sposobu ich wykonywania. Charakterystyczna dla stosunku pracy dyspozycyjność pracownika wyraża się właśnie w zobowiązaniu do podejmowania zadań według wskazań pracodawcy, a obowiązek stosowania się do poleceń przełożonych został wyeksponowany w art. 100 § 1 k.p. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 15 października 1999r., I PKN 307/99 oraz z dnia 18 lutego 2016r., II PK 352/14).

4. Odnosząc się do prawnoprocesowego zarzutu apelacji, stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy, przyjmując, że strony w spornym okresie łączył stosunek pracy, uczynił to w następstwie szczegółowej analizy stanu faktycznego ustalonego w tej sprawie.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów oraz zeznań świadków, Sąd okręgowy trafnie przyjął, iż „umowa - porozumienie” z dnia 31 grudnia 2012r. o przejęciu przez (...) Sp. z o.o. pracowników w trybie art.23⁽¹⁾ k.p. została zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o. Takie strony tej umowy zostały określone w § 1 „umowy - porozumienia”. Odwołująca (...) Sp. z o.o. nie była stroną tej umowy (wszelkie rozliczenia wynikające z powyższej „umowy - porozumienia” były dokonywane pomiędzy tymi Spółkami, a nie odwołującą, co potwierdzają chociażby przedłożone faktury).

Zatem - co oczywiste - w drodze tej „umowy - porozumienia” nie mogło dojść do przejścia zakładu pracy odwołującej Spółki (...), a w tym i zainteresowanych pracowników odwołującej - K. M., D. H., Ł. F.

i K. J. (którzy pracę w (...) Sp. z o.o. wykonywali tylko w ramach podwykonawstwa), na (...) Sp. z o.o. trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. Taki zapis zawarty w § 2 i § 3 „umowy - porozumienia”, że dotychczasowy pracodawca (...) Sp. z o.o. przekazuje z dniem 1 stycznia 2013r. pracowników do (...) Sp. z o.o., gdy przedmiotowa „umowa - porozumienie” została zawarta pomiędzy innymi podmiotami, a (...) Sp. z o.o. nie była pracodawcą zainteresowanych, w stosunku do nich nie mógł odnieść skutku.

5. W istocie zatem, czego nie akceptuje skarżący, w realiach niniejszego sporu nie mamy do czynienia z outsourcingiem pracowniczym, który można zdefiniować jako przedsięwzięcie polegające na wydzieleniu ze struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa macierzystego realizowanych przez nie funkcji i przekazanie ich do realizacji innym podmiotom gospodarczym. Należy powtórzyć za Sądem Najwyższym, iż podstawową cechą odróżniającą outsourcing pracowniczy od zatrudnienia pracowników własnych lub też świadczenia pracy przez pracowników tymczasowych jest brak bezpośredniego i stałego podporządkowania (zarówno prawnego, jak i faktycznego) wykonawców w stosunku do podmiotu (insourcera),

u którego takie usługi lub praca są wykonywane (por. wyrok SN z dnia 27 stycznia 2016r., I PK 21/15). W realiach mniejszego sporu wykazane zostało, że w okresie spornym od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 października 2013r. zainteresowani wykonywali taką samą pracę co wcześniej, w tym samym miejscu, na tych samych warunkach i stanowiskach, przy użyciu środków, które były własnością odwołującej (...) Sp. z o.o. i na mocy umowy z 2007r. zostały wynajęte spółce (...), a następnie na podstawie umowy o świadczenie usług

z dnia 2 stycznia 2013r. udostępnione bezpłatnie do używania (...) Sp. z o.o. W ocenie Sądu Okręgowego, takie jednak udostępnienie sprzętu, pomieszczeń socjalnych, o jakim mowa w powyższej umowie, nie stanowi o przejęciu składników majątkowych. W związku z przedmiotem sporu, wskazać należy, iż z literalnej wykładni

art. 23⁽¹⁾ § 1 k.p., wynika, że przepis ten nie jest samoistną podstawą przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę. Powołany przepis określa jedynie skutki prawne takiego przejścia, natomiast poza zakresem swojego normowania pozostawia prawną

i ekonomiczną przyczynę transferu zakładu pracy (jego części) do innego pracodawcy. Opisując zaś te skutki (w postaci zmiany podmiotowej po stronie pracodawcy), wiąże je

z transferem (przejściem) części, bądź całego zakładu pracy. Mówiąc w uproszczeniu, efektem transferu zakładu pracy jest zmiana podmiotowa w stosunkach pracy, zaś jeżeli

nie ma zamiany podmiotowej w stosunku pracy, to zapewne nie doszło do transferu zakładu pracy. Zatem, Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że prawidłowe podejście do istniejącego

w niniejszej sprawie spornego problemu polegało na ustaleniu, czy rzeczywiście z dniem

1 stycznia 2013r. spółka (...) przeniosła - pod określonym tytułem prawnym

i ekonomicznym - swój zakład pracy na spółkę(...)Dokonując zaś wykładni

art. 23⁽¹⁾ § 1 k.p. - także w kontekście regulacji prawa Unii Europejskiej, w tym art. 1 cytowanej dyrektywy Rady 2001/23 z dnia 12 marca 2001r. w związku z art. 10 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską - Sąd Najwyższy (powołując się również na poglądy orzecznicze Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej), w przypadku zakładów pracy funkcjonujących w sferze gospodarczej, wskazuje, że przedmiotem przejścia jest zawsze zakład pracy (lub jego część) stanowiący zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa, czy pomocnicza. Zgodnie z aktualnym stanowiskiem Sądu Najwyższego

i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ocena czy nastąpiło przejście zakładu pracy lub jego części (jednostki gospodarczej) na nowego pracodawcę wymaga ustalenia

czy przejmowana część zakładu pracy (jednostka gospodarcza) zachowała tożsamość,

a w szczególności - zależnie od tego, czy działanie jednostki gospodarczej opiera się głównie na pracy ludzkiej, czy na składnikach majątkowych - konieczne jest ustalenie czy nowy pracodawca przejął decydującą o zachowaniu tej tożsamości część pracowników lub majątku (wyposażenia materialnego) przejmowanej jednostki (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego:

z 14 czerwca 2012r., I PK 235/11 i z 13 marca 2014r., I BP 8/13 oraz powołane tam wcześniejsze orzecznictwo Sądu Najwyższego i TSUE). Oczywiście jest przy tym,

iż „przejście samych pracowników”, bez przejścia wykorzystywanego przez nich substratu majątkowego, nazywanego przez ustawodawcę „zakładem pracy lub jego częścią”,

nie wypełnia hipotezy normy art. 23⁽¹⁾ § 1 k.p. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku

z 26 lutego 2003r. (I PK 67/02), podstawową przesłanką zastosowania art. 23⁽¹⁾ k.p. jest faktyczne przejście władztwa nad zakładem pracy przez nowy podmiot, który staje się pracodawcą. Jeżeli więc można mieć wątpliwości, czy przesłanką zastosowania art. 23⁽¹⁾ k.p. jest istnienie tytułu prawnego do objęcia władztwa (art. 338 k.c.), to niewątpliwie przesłanką taką jest faktyczne przejście i możliwość wykorzystywania przedmiotów (rzeczy i praw) tworzących zakład pracy w ramach działalności związanej z zatrudnianiem pracowników.

W świetle przedstawionych okoliczności, Sąd Okręgowy trafnie przyjął, iż w przypadku zakładu pracy (przedsiębiorstwa), zajmującego się produkcją konstrukcji metalowych i ich części, przy użyciu maszyn, decydujące o tożsamości jednostki gospodarczej nie było „przejście” samych pracowników zajmujących się tą produkcją (do przejścia zadań, czyli produkcji w celu realizacji zawieranych umów, nie doszło) lecz substrat majątkowy w postaci maszyn, urządzeń, pomieszczeń, założeń technologiczno-organizacyjnych. Przejęcie przez spółki (...) i (...) samych pracowników, bez przejęcia zadań (produkcji) i substancji majątkowej (pomieszczeń, maszyn, urządzeń, technologii),

musi być w tych okolicznościach co do zasady ocenione, jako „pozorny outsourcing pracowniczy”, odpowiadający istocie outsourcingu płacowo-kadrowego, tworzonego

na podstawie art. 3⁽¹⁾ § 1 k.p.

6. Jednocześnie podnieść należy, iż w okresach objętym sporem K. M., D. H., Ł. F. i K. J. wykonywali pracę na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy spółki (...). W Spółce (...) pracowali w warunkach - opisanego wyżej - pracowniczego podporządkowania, otrzymując polecenia związane z pracą za pośrednictwem przełożonych zatrudnionych w tym celu przez wymienioną Spółkę.

Z przedstawionych wyżej względów, Sąd Apelacyjny jest zdania, że Sąd Okręgowy

nie dopuścił się błędu w zakresie subsumcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego

do art. 22 § 1 k.p., trafnie przyjmując, że w okresie objętym sporem K. M., D. H., Ł. F. i K. J. wiązały z (...) Sp. z o.o. stosunki pracy, z którymi ustawa łączy obowiązek ubezpieczenia społecznego.

Konkludując, Sąd drugiej instancji uznał, że apelacja w zakresie dotyczącym meritum sporu jest bezzasadna i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł w punkcie 2 wyroku o jej oddaleniu

w tym zakresie.

Jednocześnie jednak Sąd drugiej instancji uznał, że syndykowi masy upadłości (...) (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O. w niniejszym postępowaniu nie przysługiwał i nie przysługuje przymiot strony, w rozumieniu art. 477⁽¹¹⁾ § 2 k.p.c., gdyż zaskarżone decyzje dotyczyły tylko relacji odnoszących się do płatnika składek, którym nie była spółka(...) (por. uzasadnienia wyroków Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2017r., III AUa 1675/16 oraz z dnia 20 grudnia 2017r., III AUa 930/17).

Zatem, skoro syndykowi masy upadłości (...) (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O. nie przysługiwał przymiot strony, to Sąd drugiej instancji na mocy art. 397 § 2 w zw. z art. 386 § 3 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 wyroku.

Kierując się zaś nakładem pracy pełnomocnika organu rentowego (jedno pismo procesowe w postępowaniu apelacyjnym), Sąd drugiej instancji nałożył na płatnika składek obowiązek zwrotu organowi rentowemu jedynie części kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, tj. w kwocie 2.700 zł, odstępując od obciążania tymi kosztami w pozostałym zakresie, po myśli art. 102 k.p.c. w związku z § 2 pkt 5 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804 - w brzmieniu obowiązującym od 13 października 2017r., mając na względzie, iż apelacja dotyczy w istocie czterech spraw połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA M.Procek /-/SSA T.Szweda
Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR